سیمای یهود در قرآن

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی‌صادقی، نماینده ولی‌فقیه در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

بخش پنجم و پایانی

همان‌گونه که در بخش‌های قبلی بیان شد، شناخت یهود و آگاهی از پیشینه تاریخی، مواضع فکری، سیاسی و عملی آنان، مخصوصاً ویژگی‌هایی که از آنان در قرآن آمده، می‌تواند بصیرت ما را نسبت به آنان افزایش دهد و در نتیجه می‌توانیم، مواضع مناسب در قبال آنها اتخاذ کنیم. شناخت یهود که امروزه به‌عنوان اصلی‌ترین دشمن بشریت و صلح جهانی مطرح است، می‌تواند در نوع عملکرد ما نسبت به آنها مؤثر باشد.

آنچه در پی می‌خوانید، پنجمین و آخرین بخش از سلسله مباحث «یهود در قرآن»، در گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی‌صادقی می‌باشد.

• مواضع فکری یهود

یأس از پاداش اخروی

یکی دیگر از مواضع فکری یهود، ناامیدی و یأس نسبت به مسئله معاد است؛ لذا در کتب یهود راجع به معاد، مطلبی نمی‌یابیم. در این مورد دو دیدگاه بیان شده است: بعض مفسرین در ذیل آیه ﴿یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا لا تَتَوَلَّوْا قَوْماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَیْهِمْ قَدْ یَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ کما یَئِسَ الْکُفَّارُ مِنْ أَصْحابِ الْقُبُورِ﴾ (ممتحنه/۱۳) گفته‌اند: یهود مانند کفار هستند و به قیامت اعتقاد ندارند؛ اما بسیاری از مفسرین گفته‌اند: یهودیان از نظر فکری و باوری، معاد را قبول دارند؛ اما آنقدر به دنیا چسبیده و به آخرت نپرداخته‌اند که ناامید از آخرت می‌باشند؛ «قَدْ یَئِسُوا»؛ یعنی نسبت به آخرت ناامیدند.

بعد از اینکه به بررسی برخی از مواضع فکری یهود پرداختیم، شایسته است که به بعض اقدامات عملی یهود نیز اشاره شود:

• اقدامات عملی یهود

نفاق و دورویی

در صدر اسلام و در زمان پیامبر ﷺ سردمداران نفاق و دورویی خصوصاً در مدینه بیشتر از جانب یهودیان بود: ﴿وَ إِذا جاؤُکُمْ قالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْکُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِما کانُوا یَکْتُمُونَ﴾؛ (مائده/۶۱) و چون نزد شما می‌آیند، می‌گویند: «ایمان آوردیم»؛ درحالی‌که با کفر وارد شده و قطعاً با همان [کفر] بیرون رفته‌اند و خدا به آنچه پنهان می‌داشتند، داناتر است و اکثر مفسرین این آیه را درباره یهود دانسته‌اند.

دین‌فروشی و برخورد ابزاری با دین

﴿فَوَیْلٌ لِلَّذِینَ یَکْتُبُونَ الْکِتابَ بِأَیْدِیهِمْ ثُمَّ یَقُولُونَ هذا مِنْ عِنْدِاللَّهِ لِیَشْتَرُوا بِهِ ثَمَناً قَلِیلاً فَوَیْلٌ لَهُمْ مِمَّا کَتَبَتْ أَیْدِیهِمْ وَوَیْلٌ لَهُمْ مِمَّا یَکْسِبُونَ﴾. (بقره/۷۹) قرآن در آیات مختف هرگاه کلمه (ویل) را آورده است، یک بار (ویل) را متذکر شده است؛ اما در این آیه سه بار کلمه (ویل) را گفته است؛ زیرا یهودیان برای منافع خودشان اموری را به دین نسبت و رواج می‌دادند و قرآن در اینجا بدترین مذمت‌ها را راجع به فعل ایشان به‌کار می‌برد. در واقع دین وسیله کاسبی آنها شده بود، ما هم مواظب باشیم که هر چیزی را به‌نام دین ننویسیم و معرفی نکنیم. اگر درباره مسائل مختلف اسلامی می‌نویسیم، به‌راحتی نگوییم: سیاست اسلامی این را می‌گوید؛ اقتصاد اسلامی این است که من می‌گویم. دقت کنیم چیزی را به اسلام نسبت ندهیم و نگوییم: آنچه که ما نوشته‌ایم، دیدگاه اسلام است؛ بلکه بگوییم: این تلقی من از اقتصاد اسلامی یا....است. امام راحل با آن اوج علم و معرفت زمانی که تفسیر قرآن می‌گفتند، هرگز نمی‌گفتند: تفسیر این آیه این است؛ بلکه می‌فرمود: شاید یکی از معنایی این آیه این باشد.

وابستگی شدید به دنیا و دنیاطلبی

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلی حَیاةٍ وَمِنَ الَّذِینَ أَشْرَکُوا یَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ یُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَما هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذابِ أَنْ یُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِیرٌ بِما یَعْمَلُونَ﴾؛ (بقره/۹۶) قرآن یهود را حریص‌ترین مردم نسبت به دنیا می‌خواند. یهودیان از مشرکین دنیاپرست‌ترند و دوست دارند، هزار سال زندگی کنند. قرآن با انتقاد شدید بیان می‌کند که ﴿أُولئِکَ الَّذِینَ اشْتَرَوُا الْحَیاةَ الدُّنْیا بِالْآخِرَةِ فَلا یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذابُ وَلا هُمْ یُنْصَرُونَ﴾. (بقره/۸۶) شاید بتوان گفت، مهمترین عامل انحراف یهود، دنیاطلبی آنها بوده است و شاید همین دنیاپرستی و انحراف عملی، موجب انحراف عقیدتی و فکری آنها هم شده است؛ لذا گاهی رفتار انحرافی، ما را به اعتقاد انحرافی می‌رساند: ﴿ثُمَّ کانَ عاقِبَةَ الَّذِینَ أَساؤُا السُّوای أَنْ کَذَّبُوا بِآیاتِ اللَّهِ وَکانُوا بِها یَسْتَهْزِؤُنَ﴾. (روم/۱۰)

دشمنی و اذیت و آزار مسلمانان

قرآن دشمن‌ترین دشمنان مسلمانان را یهود معرفی کرده است. قرآن کریم، شیطان را به‌عنوان راهزن طریق هدایت معرفی می‌کند و اصرار دارد که شیطان را دشمن بدانید: ﴿إِنَّ الشَّیطانَ لَکُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّما یَدْعُوا حِزْبَهُ لِیَکُونُوا مِنْ أَصْحابِ السَّعِیرِ﴾. (فاطر/۶) قرآن همین مطلب را درباره یهودیان بیان می‌کند: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَداوَةً لِلَّذِینَ آمَنُوا الْیَهُودَ وَالَّذِینَ أَشْرَکُوا﴾؛ (مائده/۸۲) مسلّماً یهودیان و کسانی را که شرک ورزیده‌اند، دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت؛ لذا هرگز حسن ظن به یهودیان نداشته باشید! یهودیان به‌خاطر دنیای خودشان هر کاری می‌کنند.

امروز یکی از پیام‌های بزرگ قرآن به ما این است که تصور نکنید که یهودیان و صهیونیست‌ها به دنبال حقوق مردم هستند و اینها جز به چپاول و استثمار مردم فکر نمی‌کنند.

روحیه عصیان و نافرمانی

روحیه نافرمانی در یهود نهادینه شده تا جایی که وقتی به ایشان گفته می‌شود: ﴿وَإِذْ أَخَذْنا میثاقَکُمْ وَرَفَعْنا فَوْقَکُمُ الطُّورَ خُذُوا ما آتَیناکُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قالُوا سَمِعْنا وَعَصَینا وَأُشْرِبُوا فی قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِکُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَما یَأْمُرُکُمْ بِهِ إِیمانُکُمْ إِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنِینَ﴾؛ (بقره/۹۳) و آن‌گاه که از شما پیمان محکم گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز شما برافراشتیم [و گفتیم:] آنچه را به شما داده‌ایم به‌جد و جهد بگیرید و [به دستورهای آن] گوش فرا دهید. گفتند: شنیدیم و نافرمانی کردیم و بر اثر کفرشان، [مِهر] گوساله در دل‌شان سرشته شد. بگو: «اگر مؤمنید[بدانید که] ایمان‌تان شما را به بد چیزی وا می‌دارد.» گفتند می‌شنویم؛ اما عصیان می‌کنیم ﴿وَأُشْرِبُوا فی قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ﴾ و قرآن می‌گوید: گوساله‌پرستی و کفر در نهاد ایشان جا گرفته است و این نافرمانی را در جاهای مختلف نشان داده‌اند.

ظلم و تعدی به مردم

یهود نه‌تنها با دین مردم درگیر است و دنبال حاکمیت است؛ بلکه به دنبال چپاول اموال مردم هم هست: ﴿یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِنَّ کَثِیراً مِنَ الْأَحْبارِ وَالرُّهْبانِ لَیَأْکُلُونَ أَمْوالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَیَصُدُّونَ عَنْ سَبِیلِ اللَّهِ وَالَّذِینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلایُنْفِقُونَها فی سَبِیلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذابٍ أَلِیمٍ﴾ (توبه،۳۴) و در ادامه آیه، قرآن یک اصل کلی را برای همه امت‌ها بیان می‌کند: ﴿الَّذِینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلا یُنْفِقُونَها فی سَبِیلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذابٍ أَلِیمٍ﴾ و این بخش از آیه، مختص به یهود نیست و پیامی به همه امم دارد که اگر کسی ثروت‌اندوزی کند و اهل انفاق نباشد، خدا می‌گوید: او را بشارت بده به عذاب دردناک الهی.

• سرانجام یهود

• غضب و خشم خدا

﴿وَباؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾؛ (بقره/۶۱) مفسرین گفته‌اند یا مصداق شخص و معین برای «مغضوب» در قرآن «یهودیان» هستند و یا حداقل برجسته‌ترین مصداق «مغضوب» یهودیان می‌باشند.

• ذلت و فقر یهود

خواری و تنگدستی از یهود جداشدنی نیست: ﴿ضُرِبَتْ عَلَیهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْکَنَةُ﴾، (بقره،۶۱) و این فقر و ذلت تا قیام قیامت از یهودیان جدا نمی‌شود و فقر و ذلت این نیست که پول و درآمد نداشته باشند؛ بلکه ثروت فراوانی هم دارند؛ اما روحیه خود کوچک‌بینی در ایشان هست و هر چقدر هم به دست آورند، خود را فقیر می‌بینند و هرچه به ایشان بدهی محتاج-ترند.

• نفرین و لعن خدا و انبیای الهی علیهم‌السلام

﴿وَقالُوا قُلُوبُنا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِکُفْرِهِمْ فَقَلیلاً ما یُؤْمِنُونَ﴾؛ (بقره، ۸۸) و گفتند: دل‌های ما در غلاف است. [نه، چنین نیست]؛ بلکه خدا به‌سزای کفرشان، لعنت‌شان کرده است. پس آنان که ایمان می‌آورند، چه اندک‌اند. یا در آیه دیگر می‌فرماید: ﴿لُعِنَ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ بَنی إِسْرائیلَ عَلی لِسانِ داوُدَ وَعیسَی ابْنِ مَرْیَمَ ذلِکَ بِما عَصَوْا وَکانُوا یَعْتَدُونَ﴾؛ (مائده،۷۸) از میان فرزندان اسرائیل، آنان که کفر ورزیدند، به زبان داوود و عیسی‌بن مریم علیهما‌السلام مورد لعنت قرار گرفتند. این [کیفر] به‌خاطر آن بود که عصیان ورزیده و [از فرمان خدا] تجاوز می‌کردند. لذا می‌بینیم که یهود نفرین‌شدگان و مطرودان از رحمت الهی هستند.

• اضطراب و عذاب دنیوی همیشگی

یهودیان همیشه در حالت ترس و اضطراب هستند و این از معجزات و پیشگویی‌های قرآن است: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّکَ لَیَبْعَثَنَّ عَلَیهِمْ إِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ مَنْ یَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذابِ إِنَّ رَبَّکَ لَسَریعُ الْعِقابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحیمٌ﴾؛ (اعراف/۱۶۷) و [یاد کن] هنگامی را که پروردگارت اعلام داشت که تا روز قیامت بر آنان [یهودیان] کسانی را خواهد گماشت که بدیشان عذاب سخت بچشانند. آری! پروردگار تو زودکیفر است و همو آمرزنده بسیار مهربان است. یهود با همه امکاناتی که دارد، خواب راحت ندارد و می‌بینیم که حزب‌الله بدون امکانات خواب راحت را از یهود گرفته است.

• تفرقه و دشمنی داخلی

﴿وَأَلْقَینا بَیْنَهُمُ الْعَداوَةَ وَالْبَغْضاءَ إِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ﴾؛ (مائده/۶۴) ظاهراً خود را متحد نشان می‌دهند؛ ولی در درون‌شان تفرقه دارند؛ چراکه وحدت، عامل اعتقادی می‌خواهد و عامل اعتقادی، جز توحید و خدا نیست و وحدت اگر بر سر منافع بود، این اتحاد تا جایی ادامه دارد که منافع وجود دارد؛ لذا اگر عامل وحدت بر سر دشمن مشترک بود، این اتحاد تا جایی ادامه دارد که دشمن مشترک داشته باشند؛ اما وحدت اصیل و پایدار که دست‌ها و قلب‌ها را متحد می‌کند، «وحدت اعتقادی» است؛ وحدتی است که یهودیان این اتحاد را هرگز نخواهند داشت.

• فتنه‌گری و توطئه

خدا می‌گوید: من تمام فتنه‌های یهود را رفع می‌کنم: ﴿کلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾؛ (مائده/۶۴) و آتش‌افروزی ایشان را خاموش می‌کنم. هم‌اکنون می‌بینیم که یهود آن‌قدر کج‌سلیقه است که در ایامی چون روز قدس، حملات خود نسبت به مردم مظلوم فلسطین را تشدید کرده بود و این از لطف خداست و این روش ایشان سبب می‌شود، روز قدس در سراسر دنیا با عظمت بیشتری برگزار شود و این کارها، مسلمانان را نسبت به اسرائیل بیشتر حساس می‌کنند.

• گمراهی و طغیان بیشتر

یهود هرچه کفر بیشتری می‌ورزد، گمراهی و طغیان آنها هم بیشتر می‌شود: ﴿وَلَیزیدَنَّ کثیراً مِنْهُمْ ما أُنْزِلَ إِلَیک مِنْ رَبِّک طُغْیاناً وَکفْراً﴾. (مائده/۶۴) آیات الهی که وسیله هدایت انسان هستند، برای بسیاری از یهودیان عامل کفر بیشتر شده است و قرآن که هدایت‌بخش انسان‌هاست، باعث ازدیاد کفر شده است؛ مگر با چه شعاری بر سر امیرالمؤمنین علیه‌السلام شمشیر زدند. عده‌ای با شعار قرآن‌گرایی و (حسبنا کتاب‌الله) این عمل را انجام دادند و این هم، یک نوع عذابی است که دریچه‌های هدایت بر روی انسان بسته شود.

• مجازات‌های مقطعی بنی‌اسرائیل در دنیا

یهود قبل از حساب‌رسی دنیا، در همین دنیا به مجازات‌هایی محکوم شدند؛ مثل تبدیل شدن به بوزینه در داستان صید روز شنبه، تحریم طیبات، آوارگی و سرگردانی در بیابان و مجازات به اینکه یکدیگر را به‌خاطر گوساله‌پرستی به قتل برسانند. الآن هم اسرائیلی‌ها گرفتار مجازات‌های سختی هستند و خود را به غفلت می‌زنند.

• عذاب اخروی

مهمترین مجازات ایشان در آخرت است. آیات فراوانی در این زمینه داریم و من تنها به مهمترین محورهای آن اشاره می‌کنم: خدا عذاب مربوط به یهودیان را این‌گونه معرفی می‌کند: الف) شدیدترین عذاب است؛ ب) دائمی و ابدی است و یهود مخلد در آتش هستند. هیچ مؤمنی مخلد در آتش نیست؛ اما درباره یهود تعبیر به مخلد شده است؛ لذا عذابی که برای یهود در قیامت وعده داده شده است، عذابی است دردناک؛ عذابی است عظیم؛ عذابی است بدون شفاعت و هیچ راه خلاصی ندارد و این حکم نهایی و عذابی است، خوارکننده برای یهود است.

• نکاتی که از داستان بنی‌اسرائیل می‌توان آموخت

من می‌خواهم از داستان یهود، مطالب و نکته‌هایی را استفاده کنم: اولاً، مسلمان باید نسبت به جریانات مخالف اسلام بصیرت داشته و دشمن‌شناس باشد. دوم، در داستان بنی‌اسرائیل، بسیاری از سنت‌های الهی بیان شده است؛ خدا با بنی‌اسرائیل دشمنی نداشت؛ بلکه خدا آنها را بر امت‌های زمان خودشان برتری داد و این قوم نظرکرده، به‌خاطر رفتارهای بدشان، دچار غضب الهی شدند و بدانیم که سنت‌های الهی تخلف‌بردار نیستند؛ لذا قرآن خطاب به مسلمانان هم، همین مطلب را می‌گوید و باید مواظب اعمال و فرصت‌هایی که خداوند متعال به ما داده است، باشیم. الآن به‌برکت این نظام اسلامی که تولد جدید اسلام است، این فرصت‌ها را به ما داده است؛ اما اگر کفران نعمت کنیم و دین خدا را به بازی بگیریم و اهل مبارزه نباشیم و شعار ما ﴿إِنَّا هاهُنا قاعِدُونَ﴾ (مائده/۲۴) باشد، همان سرنوشت یهود در انتظار ماست.

• صهیونیسم

از بعض آیات استفاده می‌شود، یهودیان تا قیامت هستند و تجربه نشان می‌دهد، خلق و خوی یهود تغییرناپذیر است و هرچه می‌گذرد، رفتار و منش آنان بدتر شده است و امروزه یهود در قالب حزب سیاسی صهیونیسم سازمان‌دهی شده‌اند و جریانی هستند که از تفکرات یهودی استفاده می‌کنند؛ درست مانند یهودیان زمان پیامبر ﷺ که دستورات تورات را ابزاری برای مبارزه با اسلام قرار داده بودند. امروز هم، سردمداران صهیونیسم نه به خدا اعتقاد دارند و نه به تورات؛ اما برای سلطه بر دنیا، از هر ابزاری استفاده می‌کنند. امروز با ظهور انقلاب اسلامی ایران، اسرائیل زمین‌گیر شده است؛ لذا باید قدردان این انقلاب باشیم. یکی از اموری که قلب امام راحل ﷺ را به درد می‌آورد، این بود که بعضی می‌گفتند: حالا که انقلاب کردید و پیروز شدید، چه فرقی با قبل از انقلاب کرده است؟! الآن هم بی‌حجابی و گناه هست؟! ما می‌گوییم: بله درست است که هنوز بی‌حجابی و گناه در جامعه دیده می‌شود؛ اما نگاه کنید که انقلاب چه کرده است و اگر انقلاب نبود، چه شده بود؛ ایرانی که قبل از انقلاب به اسرائیل سرباز می‌فرستاد و بزرگترین پایگاه برای اسرائیل بود، به‌برکت نظام مقدس جمهوری اسلامی، الآن خواب راحت را از ایشان گرفته است و یهود اعتراف می‌کنند، آن عذابی که خدا برای ما فرستاده است تا خواب راحت را از ما بگیرد، «ایران» است؛ (فوکویاما) در سال ۶۵ گفت: ایران فاو را گرفت، عراق را هم اسلامی می‌کند و بعد به اورشلیم اشاره کرد و گفت: اینجا را هم می‌گیرد. اگر انقلاب اسلامی ایران محقق نمی‌شد، معلوم نبود چه بر سر امت‌های مسلمین وارد شده بود.

امروز این غدّه سرطانی احساس مرگ می‌کند؛ لذا من پیشنهاد می‌کنم که خوب است، روحانیون و خطبا در مناسبت‌های مختلف به‌ویژه روز قدس چند چیز را برای مردم متذکر شوند: اول اینکه راهپیمایی روز قدس عبادتی است که صواب آن از روزه تمام ماه رمضان بیشتر است. آیت‌الله مشکینی می‌فرمود: «من حاضرم تمام عبادت‌های عمرم را بدهم و خدا ثواب ده دقیقه از راهپیمایی شما را به من بدهد»؛ چراکه این حرکت در جهت احیای دین خدا و مقابله با کفر است و مصداق جهاد فی سبیل‌الله و تلاش در احیای دین خداست و هر قدمی که برمی‌دارید، خدا پاداشی به آن می‌دهد و لذا با قصد قربت به این عبادت بپردازید و با وضو باشید و با خدا معامله کنید. دوم اینکه در قضیه قدس باید وحدت اسلامی و محوری را حفظ کنیم. بحث شیعه و سنی نیست؛ بلکه مسلمانان باید «ید واحده» شوند. روز قدس، روز تبلور وحدت اسلامی است. سوم، خطبای جمعه و اهل منبر، گذشته یهود را برای مردم باز گو کنند و نقش یهود در تحریفات واقع‌شده در دین را بگویند. امروز مرکز فتنه و جنگ علیه اسلام ناب و انقلاب اسلامی ایران، صهیونیسم و یهود است.

• قدردان نظام و رهبری باشیم

حوزه همان‌طوری که نسبت به نظام، احساس مادری می‌کند و باید مراقب فرزند خود باشد، باید قدردان انقلاب هم باشد و از کارهایی که انقلاب برای اسلام کرده است، قدرشناسی کند و فاصله گرفتن حوزه از مواضع ولایت، شایسته نیست؛ البته این‌گونه نیست؛ اما علمای ما ببینند که سفر مقام معظم رهبری به حوزه، چه برکاتی داشت. امروز در رأس نظام ما کسی قرار دارد که از اسلامیت نظام این‌گونه دفاع می‌کند و اگر قدرشناس این نعمت نباشیم، خدا این نعمت را از ما می‌گیرد! چرا اسرائیل حاضر است، هر امتیازی به هر کشوری بدهد تا به انقلاب اسلامی ضربه بزند؟! چرا نسبت به رهبری این‌گونه عصبانی است؟! این نعمت جای شکر و سپاس دارد.

حاکمیت اسلامی و نظام ولایی اسلام، شاخص اسلامی بودن نظام است؛ یعنی اگر در جامعه‌ای مردم نماز بخوانند و روزه بگیرند؛ اما نظام، نظام ولایی نباشد، آن جامعه، جامعه دینی نیست. آدم‌ها دین دارند؛ اما جامعه دینی نیست. نظام ما ولایی است که می‌تواند، حاکمیت دین خدا را تضمین کند و ولایت‌محوری، یگانه راه عبور از فتنه‌هاست؛ ولایت‌مداری، تنها راه عبور از تهدیدها و تبدیل آن به فرصت‌ها و ولایت‌محوری، یگانه راه تبدیل ضعف‌ها به قوت‌هاست و دنیا این را فهمیده است و (فوکویاما) امروز در پروژه (دلتا) می‌گوید: تنها راه از بین بردن شیعه، از بین بردن ولایت فقیه است و همین حرف را درباره شخص مقام معظم رهبری هم می‌زنند و یقیناً اینها همه از عنایات الهی است. خدا آن‌قدر به امتی که در مسیر الهی حرکت دارد، لطف دارد که قانون لطفش اجازه نمی‌دهد، ولی‌فقیه اشتباه و لغزشی داشته باشد که دود آن به چشم ملت برود. الآن این ولی‌فقیه همه را شگفت‌زده کرده است و در همین فتنه اخیر، کافی بود، رهبری کمی متزلزل برخورد کند تا مملکت آشوب‌زده شود. شکر هر نعمت ادای حق آن نعمت است و ما باید قدرشناس نعمت ولایت و انقلاب اسلامی باشیم.

گفت‌وگو و تنظیم: حمید کرمی